

Arrest

nr. 67 887 van 4 oktober 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 22 juni 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 mei 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 11 augustus 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. DE MONT en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn afkomstig van Owere (Imo State). U bent een christen en uw etnische origine is Berom langs moederszijde en Igbo langs vaderszijde. Als kind verhuisde u naar Jos (Plateau State). In 1998 begon u er een relatie met (J.E.). In 2010 was er een grote moordpartij in Jos en verhuisde u samen met (J.) naar Aba (Abia State). In 2006 keerde u terug naar uw familie, die sinds 2001 in Dogo Nahawa (Plateau State) woonde. Op 17 januari 2010 brak er geweld uit in Jos. Toen u deze informatie ontving over het geweld ging u samen met twee vrienden naar de stad om uw zus te zoeken die 's ochtends naar de St. Michael kerk was gegaan. U trof uw zus dood aan. U raakte gewond tijdens jullie acties en de politie verdacht u ervan bij de daders te horen. U kon ontsnappen met een vrachtwagen die u naar Dogo Nahawa bracht. U ging naar de boerderij van uw familie buiten het dorp

waar uw wonden verzorgd werden. Diezelfde dag kwam de politie u zoeken in jullie huis in Dogo Nahawa. Ze beschuldigden u ervan een bende te hebben en wilden de namen van de andere leden. De politie kwam verschillende keren terug naar u zoeken maar u hield zich schuil op de boerderij. Uw oom werd tweemaal opgepakt. Op 7 maart 2010 werd Dogo Nahawa aangevallen door moslims. Ze vermoordden mensen en staken huizen in brand. Uw moeder en grootmoeder kwamen daarbij om het leven. Uw oom kwam naar de boerderij om u in te lichten over de gebeurtenissen en zei dat u naar Lagos moest gaan omdat er nu overal politie en leger aanwezig was in het dorp. U besloot terug te keren naar uw partner (J.) in Aba en er een nieuw leven op te bouwen. Op 12 september 2010 betrapte de moeder van (J.) jullie en begon kabaal te maken en u te beschuldigen. U werd door de menigte naar het politiekantoor gebracht en opgesloten. Op 14 september 2010 werd u geroepen door inspecteur (B.), die u vertelde dat uw oom had hem gevraagd u te bevrijden. Hij hielp u te ontsnappen en u reisde naar een vriend van uw oom in Lagos, waar u onderdook. Op 28 oktober 2010 reisde u samen met een onbekende man naar België waar u dezelfde dag aankwam. Op 29 oktober 2010 vroeg u te België asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er manifeste tegenstrijdigheden werden vastgesteld tussen uw verklaringen op het Commissariaat-generaal en uw verklaringen in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal met betrekking tot de feiten die tot uw vertrek uit Nigeria hebben geleid.

U verklaarde op het Commissariaat-generaal dat u Nigeria verliet nadat u in september 2010 in Aba gearresteerd en opgesloten werd wegens het hebben van homoseksuele betrekkingen met uw partner (J.). Verder verklaarde u dat u sinds januari 2010 gezocht wordt door de politie wegens uw vermeende betrokkenheid bij het religieuze geweld in Jos (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal dd. 6 april 2011, hierna CGVS 1, p.3). U gaf uw homoseksuele geaardheid evenwel niet aan als motief voor uw asielaanvraag in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal (opgesteld bij de Dienst Vreemdelingenzaken, dd.20 januari 2011), maar verwees hierin enkel naar uw vervolging door de politie wegens uw vermeende betrokkenheid bij het religieuze geweld (zie vragenlijst punt 3.5, p.2). In de vragenlijst verklaarde u ook uitdrukkelijk dat u nooit bent gearresteerd (zie vragenlijst punt 3.1, p.2), in tegenstelling tot uw verklaring voor het Commissariaat-generaal dat u in verband met uw homoseksuele relatie werd opgesloten (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal dd.4 mei 2011, hierna CGVS 2, p.8-7). Tenslotte verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat u tot aan uw vertrek uit Nigeria in Dogo Nahawa heeft gewoond (zie verklaring opgesteld bij de Dienst Vreemdelingenzaken dd.20 januari 2010, punt 9), terwijl uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u begin maart 2010 Dogo Nahawa verliet en achtereenvolgens in Aba en Lagos verbleef vooraleer het land te verlaten (CGVS 1, p.2).

De vaststelling dat uw verklaringen met betrekking tot cruciale elementen van uw asielaanvraag niet overeenstemmen doet bij voorbaat ernstige vragen rijzen bij de geloofwaardigheid van uw asielerlaas in het algemeen en bij de waarachtigheid van (uw vervolging ten gevolge van) uw homoseksuele geaardheid in het bijzonder.

Wanneer er u gevraagd werd waarom u uw homoseksuele geaardheid en de hieraan gerelateerde problemen niet aangaf bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u dat u bang was dit te vermelden daar u niet wist dat u hiervoor in België bescherming kon krijgen (CGVS 1, p.1) en u dacht dat homoseksualiteit hier evenmin toegestaan was (CGVS 2, p.7). Indien u daadwerkelijk Nigeria diende te verlaten omwille van uw homoseksuele geaardheid (CGVS 1, p.3) komt het evenwel totaal niet doorleefd over dat u naar een land zou vluchten waarvan u dacht dat homoseksualiteit er evenmin is toegestaan en u bovendien naliet om zich hier voorafgaand over te informeren.

Wat betreft uw homoseksuele geaardheid en de problemen die u ten gevolge daarvan zou hebben gekend kunnen nog volgende opmerkingen worden gemaakt.

U stelde dat u pas nadat u geslagen en gearresteerd werd besepte dat homoseksualiteit een misdrijf was in uw land (CGVS 2, p.7). Daarvoor vreesde u enkel dat uw kennissen u niet als normaal zouden beschouwen en niet meer in uw buurt zouden willen komen (CGVS 2, p.7). U weet tot op vandaag niet wat de Nigeriaanse wet precies zegt over homoseksualiteit en welke straf er op staat (CGVS 2, p.6). U zegt dat de wet u niet interesseerde en u vond dat u het recht had om u persoonlijk leven te leiden hoe u dat wenste (CGVS 2, p.7). Verder heeft u nooit gehoord van homoseksuelen die gearresteerd of veroordeeld zijn in Nigeria en heeft u in Nigeria nooit geïnformeerd naar het bestaan van organisaties die opkomen voor de rechten van de mens (CGVS 2, p.8).

Het komt niet doorleefd over dat u als praktiserend homoseksueel in Nigeria niet op de hoogte zou zijn geweest van het feit dat homoseksuele handelingen in Nigeria bij wet verboden en strafbaar zijn. Het is

raar dat u het hier, zoals u verklaarde, nooit over zou hebben gehad met uw partner (CGVS 2, p.7) met wie u jarenlang een relatie zou hebben gehad en samenwoonde, des te meer daar hij via zijn studies gespecialiseerd was in de rechten (CGVS 2, p.5) en u bovendien zelf zei dat hij hier beter van op de hoogte was (CGVS 2, p.7). Daarbij dient te worden opgemerkt dat u ook via de media hierover informatie had kunnen krijgen, daar er zowel in de nationale en in de internationale pers de nodige aandacht werd gegeven aan dit thema en er verschillende artikels zijn verschenen over de wetgeving en de arrestaties (zie landeninformatie). Bovendien zou men verwachten dat u als homoseksueel toch enige interesse zou hebben voor de berichtgeving hierrond in uw land van herkomst. Voorts verklaarde u dat u op 12 september 2010 samen met (J.) werd betrappt door diens moeder (CGVS 2, p.5). U verklaarde dat de deur van het huis niet op slot was op het moment dat jullie de liefde bedreven (CGVS 2, p.5). Deze onvoorzichtige manier van handelen is echter weinig verenigbaar met uw verklaring dat homoseksualiteit in Nigeria taboe is en niet openlijk kan worden beleefd en dat jullie jullie relatie voor iedereen geheim hielden (CGVS 2, p.6 en p.7).

U verklaarde dat de moeder van (J.) na haar ontdekking de buurt op de hoogte bracht waarop u naar het politiekantoor werd gebracht en gearresteerd (CGVS 1, p.3 en CGVS 2, p.5). Het is merkwaardig dat de moeder van (J.) u er publiekelijk van beschuldigde dat u – als homoseksuele vriend van haar zoon - de reden was waarom haar zoon niet [met een vrouw] wilde trouwen (CGVS 1, p.3 en CGVS 2, p.8). Zodoende bracht ze immers schande over haar familie en bracht ze bovendien ook haar eigen zoon in het vizier van de menigte en de autoriteiten, aangezien hij ook deel had uitgemaakt van de homoseksuele relatie.

U verklaarde dat het (J.) was die nadien uw oom op de hoogte bracht van uw arrestatie (CGVS 2, p.9), wat erop wijst dat hij zelf op vrije voet was. Gezien de publieke aantijgingen van de moeder van de (J.) is het bijgevolg ook niet logisch dat enkel u werd gevisieerd en gearresteerd en niet (J.), die met u een homoseksuele relatie was aangegaan en dus evenzeer schuldig was volgens de Nigeriaanse wet (zie landeninformatie).

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan uw homoseksuele geaardheid en de door u aangehaalde en aan uw homoseksuele geaardheid gerelateerde vervolging.

Wat betreft uw vrees voor vervolging ten gevolge van uw vermeende betrokkenheid bij het religieuze geweld in Jos kunnen volgende opmerkingen worden gemaakt.

U bent u er niet in geslaagd aannemelijk te maken persoonlijk betrokken te zijn geweest bij het religieuze geweld in Jos. U verklaarde dat de politie u ervan beschuldigde deel uit te maken van een groep die in Jos deelgenomen had aan de religieuze gevechten (CGVS 1, p.4). U stelde dat de politie dit dacht omwille van uw aanwezigheid bij de St. Michael kerk na de aanval en de verwondingen die u daarbij had opgelopen (CGVS 1, p.4).

Het is echter vreemd dat men u beschuldigde bij de geweldplegers van 17 januari 2010 te horen (CGVS 1, p.4). U verklaarde immers dat op 17 januari 2010 het de moslims waren die de christenen aanvielen (CGVS 1, p.6). Ook de informatie ter beschikking van het Commissariaat-generaal stelt dat het volgens de politie in Jos de moslim jongeren waren die op 17 januari 2010 het geweld startten door de St Michael kerk aan te vallen (zie landeninformatie). Bijgevolg is uw verklaring dat men u – een christen wiens zus één van de dodelijke slachtoffers was – ervan zou hebben beschuldigd tot de daders te behoren, niet logisch. Bovendien ging u volgens uw verklaringen pas na de aanval naar de kerk (CGVS 1, p.4) en hielp u er vervolgens om de slachtoffers te redden (CGVS 1, p.4).

U verklaarde dat de autoriteiten u reeds probeerden te arresteren bij de kerk in Jos, maar u kon vluchten (CGVS 1, p.4). Diezelfde dag kwam men u zoeken in uw woonplaats in Dogo Nahawa (CGVS 1, p.5). U verbleef op dat moment al op de boerderij buiten het dorp (CGVS 1, p.5). Het is echter niet duidelijk hoe de autoriteiten uw woonplaats – laat staan uw schuilplaats buiten het dorp - konden lokaliseren. U verklaarde dat de politie u zag in de truck toen die onderweg was van Jos naar Dogo Nahawa en u vermoedde dat één van deze personen wist waar u woonde (CGVS 1, p.7). U bracht evenwel geen enkel concreet element aan dat dit vermoeden kan staven (CGVS 1, p.5 en p.7). Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u eerder al in contact was gekomen met de autoriteiten en dus bij hen gekend was. Het is derhalve merkwaardig dat de autoriteiten, die u samen met alle andere jongeren wilden arresteren bij de St. Michael kerk, (CGVS 1, p.4) onmiddellijk uw identiteit en woonplaats konden achterhalen.

Verder weet u niet of er ook andere mensen in Dogo Nahawa werden gezocht door de politie (CGVS 1, p.7). Volgens uw verklaringen bracht de wagen waarmee u vluchtte immers vele mensen van Jos naar Dogo Nahawa, waaronder uw vriend (Bl.) (CGVS 1, p.7). Het is merkwaardig dat u nooit informatie heeft vernomen via uw oom of andere bronnen over wat er met uw vrienden of met de andere vluchtende mensen is gebeurd.

Tenslotte dient te worden opgemerkt dat u verklaarde dat u zich na de gebeurtenissen op 17 januari 2010 schuilhield in de familieboerderij, gelegen buiten het dorp (CGVS 1, p.5 en p.7). U stelde dat u op

8 maart 2010, de dag nadat uw dorp werd aangevallen door moslims en Fulani's, uw schuilplaats verliet en besloot naar Aba terug te keren, waar u bij (J.) verbleef tot in september 2010 (CGVS 1, p.2 en p.6). De vaststelling dat u niet besloot om Nigeria te verlaten maar plande uw leven opnieuw op te bouwen in Aba (CGVS 1, p.5) doet verdere twijfels rijzen betreffende uw bewering dat u momenteel nog steeds een 'vrees voor vervolging' heeft voor de autoriteiten in Jos omwille van uw vermeende betrokkenheid bij het religieuze geweld daar.

Daarbij dient nog te worden opgemerkt dat u zeer incoherente verklaringen aflegde met betrekking tot de Berom, de etnie waartoe u langs moederszijde stelt te behoren. Zo verklaart u dat de Berom een etnische groep is die onderdeel is van de Hausa stam (CGVS 1, p.2). Het Commissariaat-generaal beschikt evenwel over informatie dat het hier twee geheel verschillende stammen betreft (zie landeninformatie), waarbij de Berom zich één van de oorspronkelijke volkeren van Plateau State noemen en de Hausa pas later naar de regio zouden zijn geëmigreerd (zie landeninformatie).

U kon overigens zelf niet zeggen welke de oorspronkelijke bevolking van Plateau State is en welke volken of stammen er zijn ingeweken (CGVS 2, p.3). U stelde dat de oorspronkelijke bevolking de 'Middle Belt People' worden genoemd en er vele Igbo's in de regio zijn ingeweken (CGVS 2, p.3). Pas later wanneer u expliciet wordt gevraagd of respectievelijk de Berom en de Hausa een oorspronkelijke of een ingeweken stam is antwoordde u dat de Berom tot de oorspronkelijke bevolking behoren en de Hausa niet (CGVS 2, p.3). Nochtans maakt de discussie over de oorspronkelijke bevolking versus inwijkelingen een belangrijk deel uit van het conflict in de regio, waarbij de overwegend christelijke Berom de eigendom van het land claimen tegenover de overwegend moslim Hausa (zie landeninformatie).

U legde eveneens tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot de taal van de Berom. U verklaarde aanvankelijk dat de Berom Hausa spreken (CGVS 1, p.2). Wanneer u nadien wordt gevraagd naar hun moedertaal zegt u dat ze talen mixen (CGVS 2, p.3). Gevraagd welke taal ze spreken antwoordde u Berom (CGVS, p.3).

Verder verklaarde dat u zelf Hausa spreekt (zie verklaring, punt 8 en CGVS 2, p.3). Wanneer er u vervolgens gevraagd werd enkele woorden van het Engels naar het Hausa te vertalen en er u ter bevestiging bij enkele woorden werd gevraagd of het werkelijk Hausa was, verklaarde u dat uw vertalingen geformuleerd zijn in de taal die in uw dorp, Dogo Nahawa, wordt gesproken (CGVS 2, p.3). Gevraagd of deze taal Hausa is legde u uit dat de Hausa taal niet overal hetzelfde is en dit afhangt van de regio waar men zich bevindt (CGVS 2, p.3). Nadat u al de woorden vertaald hebt zei u dat uw vertalingen in het Berom zijn. Wanneer er u ter verduidelijking werd gevraagd of u naar het Hausa of Berom vertaalde stelde u dat jullie het allemaal mengen en er niet veel verschil is tussen beide talen. (CGVS 2, p.3).

Het Commissariaat-generaal beschikt hieromtrent over informatie dat Hausa en Berom twee verschillende talen zijn (zie landeninformatie), waarbij het Hausa steeds belangrijker wordt als voertaal in Plateau State (zie landeninformatie) en men bijgevolg van u kan verwachten dat u – gezien uw voorgehouden jarenlange verblijf in de regio – deze taal te beheersen. Bovendien blijkt uit deze informatie dat het Hausa als een lingua franca fungeert in Noord Nigeria en dienen de door u aangehaalde regionale variaties bijgevolg te worden gerelativeerd (zie landeninformatie).

De vaststelling dat uw kennis van de Berom etnie en haar verhouding met de Hausa etnie uiterst beperkt is en u verder incoherente verklaringen aflegt over de talen die u spreekt en die er in uw dorp en regio worden gesproken, ondermijnt uw bewering dat u het merendeel van uw leven in Jos en Dogo Nahawa heeft gewoond (CGVS 1, p.2) en u langs moederszijde een etnische Berom van Dogo Nahawa bent (CGVS 1, p.2). Bijgevolg doet dit ook bijkomende twijfels rijzen bij de vervolgingsfeiten die u er stelt te hebben gekend.

Uit dit alles blijkt dat de elementen die u aanbrengt niet van die aard zijn om te besluiten tot een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten wijzigen bovenstaande vaststellingen niet.

Uw rijbewijs (afgeleverd in Osun State op 2 september 2009) stelt dat uw adres in Dgo Nahawa Jos is, maar geeft geen informatie over uw geboorteplaats en de duur van uw verblijf daar. Er dient verder te worden opgemerkt dat naast de foutieve schrijfwijze van de dorpsnaam is het merkwaardig is dat er Dgo Nahawa Jos staat. Jos is immers de naam van de naburige stad gelegen in Jos North Local Government Area (zie landeninformatie). Dogo Nahawa ligt daarentegen in Jos South Local Government Area (zie landeninformatie) en vormt dus een aparte locatie.

De artikels uit de New York Times (dd 19 januari 2010 en 8 maart 2010) geven algemene informatie over het geweld in Jos en Dogo Nahawa maar vormen geen bewijs van de persoonlijke religieuze vervolging die u aanhaalde.

Het medisch attest van Dr. (V.) (dd. 24 maart 2011) geeft aan dat u verschillende op uw lichaam heeft kan geen uitsluitel bieden over de omstandigheden waarin u de verwondingen heeft opgelopen.

Het artikel van LGTB Asylum News brengt het verhaal van een Nigeriaan die in het Verenigd Koninkrijk asiel aanvraag nadat hij in zijn land van herkomst problemen kreeg omwille van zijn homoseksuele geaardheid, maar vormt geen bewijs van uw eigen seksuele geaardheid en de hiermee verband houdende vervolgingsfeiten waarvan u stelt het voorwerp te zijn geweest.

De deelnemingsattesten en diverse brochures van Rainbowhouse bevestigen dat u in België heeft geparticipeerd in de activiteiten van de organisatie die opkomt voor de rechten van homo-, bi- en transseksuelen. Ze kunnen evenwel de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw homoseksuele geaardheid en de hieraan gerelateerde problemen niet herstellen. Immers, een document kan enkel als bewijs worden weerhouden indien het ondersteund wordt door coherente en geloofwaardige verklaringen, wat in casu niet het geval is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel wordt de schending aangevoerd van artikel 1, (A), 2 van het Vluchtelingenverdrag en van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker stelt dat de vaststelling dat hij zijn seksuele geaardheid en de problemen die daarvan het gevolg waren niet aanhaalde voor de Dienst Vreemdelingenzaken niet bewijst dat zijn verklaringen hieromtrent onwaarachtig zijn. Hij verklaart zijn nalatigheid door te stellen dat hij er voor koos om zo discreet mogelijk te blijven over zijn seksuele geaardheid om te vermijden dat mensen hierover zouden worden geïnformeerd en omdat hij altijd een terugkeer naar Nigeria voor ogen had. Hij werd slechts geïnformeerd op het Klein Kasteeltje door zijn sociaal assistent. Hij wist niet dat het feit dat hij homoseksueel is een verschil zou maken in de asielprocedure.

Met betrekking tot zijn beperkte kennis van de omstandigheden waarin homoseksuelen in Nigeria leven stelt verzoeker dat deze evenmin bewijst dat hij geen homoseksueel is. Het toont volgens hem enkel aan dat hij niet actief is en niet vertrouwd is met het Nigeriaanse homomilieu.

Verzoeker ontkent verder te hebben gesteld dat hij werd betrappt terwijl hij de liefde bedreef. Hij zou daarentegen wel zijn betrappt terwijl hij zijn vriend vasthield. Deze wijze van handelen is volgens verzoeker niet onvoorzichtig zoals in de bestreden beslissing wordt gesteld.

Volgens verzoeker wou de moeder van zijn vriend haar familie behouden van elke schande. Door het onmiddellijk publiek te maken wentelde ze de schande af op verzoeker.

Verzoeker stelt enkel te weten dat zijn oom hem opbelde en dat hij op de hoogte was via zijn vriend. Dit bewijst volgens verzoeker niet dat John op vrije voeten was aangezien dit contact ook vanuit de gevangenis kon gebeuren. Bovendien kon het een poging zijn geweest om de schuld op een persoon af te wentelen. Verzoeker vond het ook verstandiger om vanuit België niet nodeloos personen in Nigeria te contacteren aangaande John. Tevens is er het praktische element dat hij geen contactgegevens of personen kent die hem in contact met John zouden kunnen brengen.

Verzoeker stelt nog dat hij in België geregeld deelneemt aan activiteiten voor de bescherming van homo-, bi- en transgenderrechten. Hij zou dit niet doen omdat hem dit een voordeel zou kunnen opleveren. Hij stelt er steeds voor te zorgen dat er geen duidelijke link te leggen is met zijn land van herkomst. Te dien einde brengt hij foto's bij van zijn deelname aan de 'gay pride' in Brussel.

Inzake de motieven van de bestreden beslissing over de religieuze vervolging die hij aanhaalde stelt verzoeker dat het niet steeds duidelijk is wie de aanstoker van de gevechten is. Beide kampen zouden elkaar steeds beschuldigen. Gezien de wetteloosheid die er in Nigeria heerst, zoals deze blijkt uit de landeninformatie van het CGVS, zijn het niet steeds de aanstokers van de onlusten die worden vervolgd.

2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met

algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Van verzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag verder worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Ondanks het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij een dermate essentieel element als zijn homoseksuele geaardheid in het vervolgingsrelaas zou vermelden. Verzoekers stelling de ware toedracht van de feiten niet te hebben vermeld bij het invullen van de 'vragenlijst' om te vermijden dat men in Nigeria op de hoogte zou raken van zijn seksuele geaardheid is geen afdoende verschooning, te meer hij aanvoert reeds te zijn gearresteerd geweest omwille van zijn geaardheid. Verzoekers uitleg strookt niet met het feit dat de asielaanvraag op een verzoek tot en een uiting van vertrouwen is in de bescherming die Belgische autoriteiten verzoeker bieden.

De vaststelling dat verzoeker bij het invullen van de 'vragenlijst' (stuk 11) geen melding maakte van zijn geaardheid noch van het feit dat hij gearresteerd was van 12 september 2010 tot 14 september 2010, hoewel hem uitdrukkelijk gevraagd werd naar ondergane arrestaties (zie p.2 van de 'vragenlijst'), ondergraven zijn voorgehouden homoseksualiteit.

Dit klemt des te meer daar verzoeker voorhoudt van 1998 tot 2010 een relatie te hebben gehad met John, die bovendien recht studeerde (administratief dossier, stuk 4, p.5), zodat aangenomen moet worden dat hij zich omwille van de homofobe leefomgeving die Nigeria kenmerkt zich zou hebben geïnformeerd omtrent de situatie van homoseksuelen in het land waarnaar hij de vlucht nam. Tevens is het evenmin plausibel dat hij, gelet op de voorgehouden jarenlange relatie, geen kennis zou hebben omtrent het al dan niet bestaan van de wettelijke strafbaarheidsstelling van homoseksualiteit in Nigeria en ontmoetingsplaatsen (*ibid.*, p.6) en zelfs geen moeite nam om zich dienaangaande te informeren. De bewering dat hij geen contactgegevens heeft of personen kent die hem thans in contact zouden kunnen brengen met John en hij het verstandiger acht "*om niet nodeloos mensen in Nigeria te contacteren om te weten waar John zou zijn (...)*" kan omwille van de vermeende jarenlange relatie niet worden aanvaard.

Voormelde vaststellingen ondermijnen verzoekers geloofwaardigheid inzake zijn seksuele geaardheid en de daaruit voortvloeiende vervolgingsfeiten.

De bij het verzoekschrift gevoegde foto's kunnen zijn geloofwaardigheid niet herstellen daar deze slechts momentopnames betreffen waarbij de omstandigheden niet kunnen worden nagegaan. De op het CGVS bijgebrachte stukken vermogen evenmin zijn ongeloofwaardige verklaringen om te buigen. Waar verzoeker "*(...) ook nog [wenst] mee te delen dat indien dit wettelijk mogelijk zou zijn, hij het zou toelaten om zijn homoseksualiteit medisch te laten bewijzen*" dient te worden opgemerkt dat verzoeker niet aantoont welke bepaling zou verhinderen "*zijn homoseksualiteit medisch te bewijzen*".

Inzake verzoekers voorgehouden problemen in Dogo Nahawa omwille van religieuze redenen stelt verweerder terecht dat verzoekers verweer niet verklaart waarom verzoeker door de politie in Jos zou zijn vervolgd voor zijn vermeende betrokkenheid bij de aanval op 17 januari 2010 aangezien uit informatie van de commissaris-generaal blijkt dat deze politie ervan uitging dat het de moslimjongeren waren die het geweld starten door een kerk aan te vallen. Uit informatie blijkt bijgevolg dat het voor de politie wel degelijk duidelijk was wie de aanstokers waren. Dat dit in Nigeria niet steeds duidelijk zou zijn is dan ook niet relevant.

De overige elementen in de bestreden beslissing inzake verzoekers problemen omwille van de religieuze twisten in Dogo Nahawa worden niet weerlegd of betwist. Ze blijven dan ook onverminderd gelden.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet

3.1. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Hij verwijst hiertoe naar zijn relaas.

3.2. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op geen andere elementen dan deze ten grondslag van zijn asielrelaas. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier oktober tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS